

Ètica kantiana

“Dues coses omplen el meu ànim sempre amb nova i creixent admiració i respecte: el cel estrellat damunt meu i la llei moral dins meu”

Crítica de la Raó Pràctica; Fonamentació de la metafísica dels costums, (Crítica del judici).

És la resposta a la pregunta *Què hem de fer?*

raó pràctica front raó teòrica,
imperatius front judicis
haver de ser front ser

Crítica a les ètiques “materials”:

- Són empíriques (a posteriori): els seus imperatius no poden ser universals
- Els seus imperatius són hipotètics (condicionals), són mitjans per a un fi, no obliguen absolutament.
- Són heterònomes: no respecten l'autonomia (sotmeses a l'imperatiu de la felicitat, a un ésser perfecte, ...)

L'ètica universal i racional ha de ser

- A priori
- Imperatius categòrics
- Imperatius absoluts
- Autònoma

El valor moral no radica en algun fi o propòsit a seguir sinó en la màxima, quan aquesta és el deure: “l'únic bo és la bona voluntat”. La intenció és es que dona valor moral als actes.

L'imperatiu categòric

Aquell que presenta una acció com a necessària per sí mateixa, sense referència a un fi, com a objectivament necessària. El que triaria qualsevol ésser racional.

Tres formulacions:

“Actua de tal manera que la màxima de la teva voluntat pugui valer sempre al mateix temps com a principi d'una llei universal” (Universalitat)

“Actua de tal manera que tractis la humanitat tant en la teva persona com en la persona de qualsevol altre, sempre al mateix temps com a fi, mai simplement com a mitjà” (Humanitat)

“La voluntat de tot ésser racional és voluntat legisladora universal” (Autonomia)

Puc fer una promesa falsa (*i.e.*, demanar diners prestats amb la intenció de no tornar-los)?

Per un càlcul d'interessos, valoraria si em perjudica la pèrdua de confiança que significaria no tornar-los ...

Però moralment si aplico l'IC queda clar que no podria voler que fos llei universal

Puc ser un paràsit? Puc no posar a disposició dels altres un talent que jo tinc? ...

Respostes diferents del deontologisme kantian i del conseqüencialisme davant problemes: Oncle Keller (promeses en el llit de mort), adoptar un infant; engendrar un fill per curar-ne un altre, preparar-se bé les classes per plaer o per obligació ...

Llibertat, immortalitat, Déu: Postulats de la raó pràctica. Pensats, no coneguts